

Załącznik do Uchwały Nr XIX/151/ 2016

Rady Gminy Barciany

z dnia 31 marca 2016r.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI

Silginy

(na lata 2016- 2021)

SPIS TREŚCI

I. WSTĘP	3
II. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI, W KTÓREJ REALIZOWANE BĘDĄ PRZEDSIĘWZIĘCIA	4
1. Położenie	4
2. Historia	4-7
III. STRUKTURA PRZESTRZENNA I SPOŁECZNA MIEJSCOWOŚCI	8
IV. INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCA ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI	8
1. Zasoby przyrodnicze	8
2. Obiekty i tereny	8-9
3. Infrastruktura techniczna	9
4. Gospodarka i rolnictwo	9
5. Kapitał społeczny i ludzki	9-10
V. ANALIZA SWOT	10-11
VI. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ W OKRESIE 7 LAT OD DNIA PRZYJĘCIA PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI Z PODANIEM SZACOWANYCH KOSZTÓW ICH REALIZACJI	11-14
VII. WDROŻENIE I MONITOROWANIE PLANU	15
Załącznik	16-18

I. WSTĘP

Plan Odnowy Miejscowości jest jednym z najważniejszych elementów modernizacji wsi, oraz poprawy warunków pracy i życia mieszkańców. Jego głównym celem jest zmniejszenie widocznych różnic w poziomie rozwoju obszarów wiejskich w stosunku do terenów miejskich. Sporządzenie i uchwalenie takiego dokumentu stanowi niezbędny warunek przy aplikowaniu o środki finansowe w ramach programów rozwojowych obszarów wiejskich, jak również stanowić będzie określenie oczekiwań społeczności wyrażonych w trakcie społecznego procesu aktualizacji planu dla władz Gminy Barciany przy opracowaniu kierunków rozwoju miejscowości Silginy.

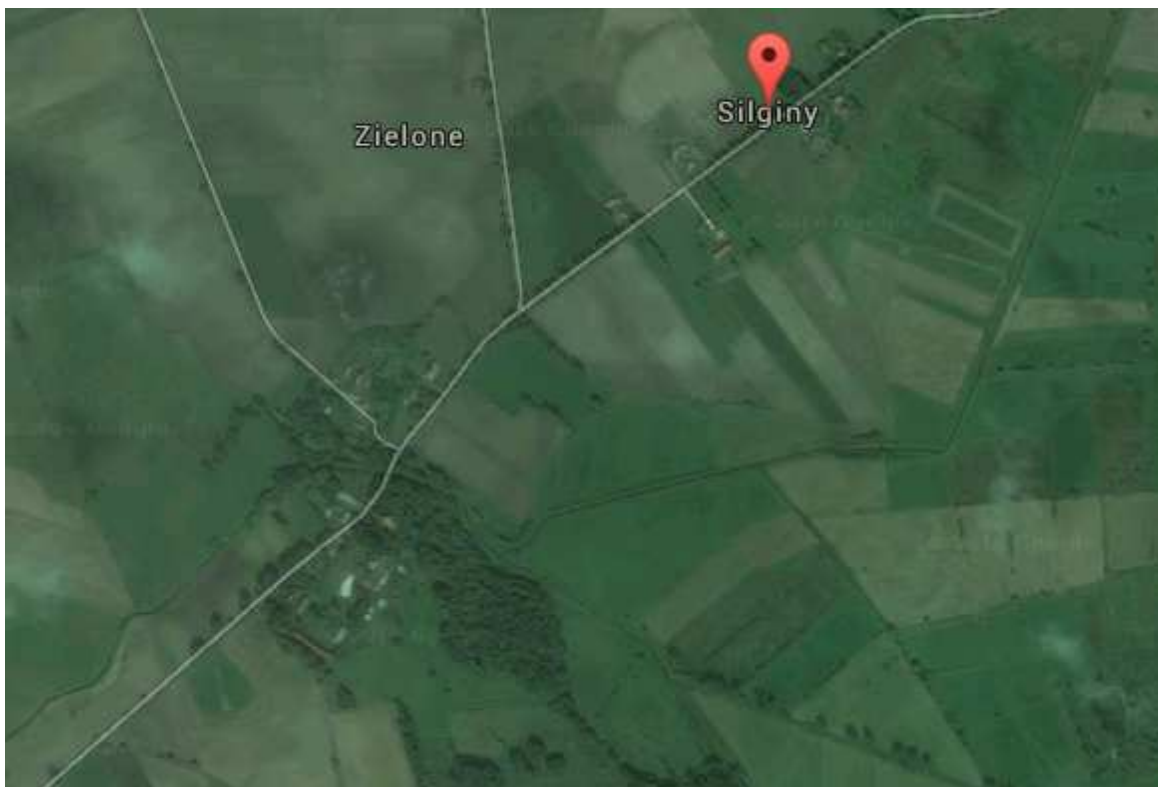
Celem Planu aktywizacja społeczności wiejskiej, poprawa jakości życia na obszarach przez nią zamieszkałych poprzez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców oraz promowanie tych obszarów. Działanie umożliwi integrację społeczności wiejskiej przy zachowaniu specyfiki miejscowości, wpłynie na wzrost jej atrakcyjności w sferze kulturalnej oraz wyeksponuje walory przyrodnicze.

Niniejsze opracowanie zawiera charakterystykę miejscowości, inwentaryzację zasobów służącą opisaniu stanu rzeczywistego, analizę SWOT czyli mocne i słabe strony miejscowości, planowane kierunki rozwoju, przedsięwzięcia wraz z szacunkowym kosztorysem i harmonogramem działań.

Celem Planu jest odtworzenie atrakcyjności wsi jako miejsca zamieszkania i pracy, zaplanowanie oraz przeprowadzenie tego w sposób dostępny, oczekiwany, popierany oraz wykonalny dla lokalnej społeczności. Jest to bardzo ważne w dzisiejszych czasach, gdyż mieszkanie na wsi traci na atrakcyjności, miasta oferują alternatywę, która jest wybierana przez większość społeczeństwa.

Idea odnowy wsi wyrasta z przekonania, że odnowiona, doinwestowana i ożywiona kulturowo wieś stanie się atrakcyjna, zarówno dla mieszkańców, jak i gości oraz turystów. Zapewni żyjącym tu ludziom godziwy standard i jakość życia oraz zdoła zatrzymać młodzież na miejscu. Nie jako „mini-miasto”, wysoko zurbanizowana i konkurująca z ośrodkami miejskimi bogactwem oferty, ale właśnie jako „nowa wieś”, nowoczesna, lecz ceniąca i zachowująca swój wiejski charakter i kulturową specyfikę.

II. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI W KTÓREJ REALIZOWANE BĘDĄ PRZEDSIĘWZIĘCIA.

1. Położenie

Wieś położona w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie kętrzyńskim, w północno-zachodniej części gminy Barciany. Sołectwo składa się z miejscowości Silginy i dwóch kolonii, liczy 85 mieszkańców.

2. Historia

Wieś założona w 1422 roku jako majątek rycerski na 14 włókach, w połowie drogi między zamkiem w Barcianach a strażnicą w Sępopolu. Wcześniej były w tym miejscu dwie strażnice rycerskie Zakonu Krzyżackiego. Zakon Krzyżacki założył pruskie dobro służebne, z

obowiązkiem służby zbrojnej na rzecz zamku w Barcianach (dwie służby rycerskie według innego źródła. Rycerz, który otrzymał to nadanie najprawdopodobniej był rodowitym Prusem. Można także sądzić, że nazywał się *Swilge*, ponieważ od tego imienia wzięła się nazwa wsi *Swilginai*. W dokumentach niemieckich nazwa wsi zapisywana była później jako *Swilligen* i dopiero około 1780 r. przyjęła się pisownia *Sillginnen*.

Przez dwa wieki od założenia brak jest informacji o wsi. Wiadomo, że w 1626 Silginy jako majątek rycerski należały do rodziny von Kreytzen. Pruski protoplasta tego rodu przybył w 1498 r. jako dworzanin wielkiego mistrza Fryderyka, księcia saskiego, ożenił się z Zuzanną von Egloffstein. Egloffsteinowie mieli swą rezydencję w pobliskich Arklitach. Potem wielokrotnie wieś zmieniała właścicieli, by w pierwszej połowie XIX w. przejść w posiadania pani von Viereck. W 785 r. we wsi było 21 domów. W 1836 został wybudowany pałac. Po śmierci właścicielki pałac wraz z silgińskim majątkiem przypadł w drodze spadku hrabiom z rodu von und zu Egloffstein (najbliżsi krewni zmarłej). Byli oni właścicielami dużych dóbr ziemskich z siedzibą w Arklitach. W tym czasie majątek silgiński obejmował około 1300 ha natomiast pałac pełnił w tym czasie rolę mieszkania i miejsca urzędowania administratora o nazwisku Fröhlih. Do Silgin należały pobliskie folwarki: *Höfchen*, (dziś bez nazwy, jako kolonia wsi, kilometr od centrum Silgin w kierunku na Skandawę), Solkieniki i Krzczewo. Łącznie dobra te obejmowały 1309 ha, w tym 316 ha lasów.

W latach 80. XIX wieku właścicielem majątku został Edmund Klapper (bogaty Niemiec bez tytułu szlacheckiego), który dokupił Modgarby, powiększając obszar majątku do 1500 ha. Klapper stworzył wzorcowe gospodarstwo rolne, opierając je na hodowli i przetwórstwie mięsny. W tym czasie w Prusach Wschodnich widoczna była aktywizacja gospodarcza. Właściciel rozbudował i zmodernizował gospodarstwo, budując m.in. cegielnię, mleczarnię i młyn oraz wybudował kolejkę wąskotorową, łączącą ważniejsze punktu folwarku, a dalej biegła linia do odległej o 5 km stacji kolejowej w Skandawie. Nasyp tej kolejki jest częściowo widoczny jeszcze do dziś (do 1945 zwany „Klapperbahn”). Edmund Klapper popadł w długi, być może także ze względu na liczne inwestycje. W dniu 6 października 1894 majątek (o powierzchni 1677,65 ha) w Silginach i Modgarbach zlicytowano (rejestracja w księgach wieczystych powiatu Gierdawy). W wyniku licytacji majątek w Silginach przeszedł w ręce von Egloffsteinów. Potem majątek zmieniał właścicieli jeszcze pięciokrotnie.

Na początku XX wieku do majątku w Silginach należały trzy folwarki, młyn, cegielnia oraz mleczarnia parowa. W 1914 dobra silgińskie (1142 ha) przeszły w posiadanie barona

Reinholda von Lüdinghausen, który osadził w pałacu administratora. W czasie I wojny światowej, mimo dużego zniszczenia powiatu gierdawskiego, Silginy nie ucierpiały zbyt wiele. Odbudowę regionu wsparły fundusze Ostpreußen-Hilfe (Pomoc Prusom Wschodnim), przekazywane z innych regionów Rzeszy Niemieckiej. W tym czasie Silginy wyraźnie się rozwinęły. Wieś skupiona w stosunkowo zwartej zabudowie zaczęła rozrastać się o zabudowę kolonijną, zlokalizowaną kilkaset metrów od centrum wsi (w kierunku na Skandawę oraz w kierunku na Garbno i Solkieniki). Kilkunastu rolników wybudowało swoje gospodarstwa po otrzymaniu dotacji.

W lesie za wsią założono w XIX w. cmentarz (obecnie brak śladów).

W 1927 część gospodarcza i ziemia majątku w Silginach przeszły na własność Wschodniopruskiego Towarzystwa Ziemskiego. Pałac wraz z parkiem (łącznie osiemdziesiąt mórg) w tym czasie należał do spadkobierców *von Kalcksteina* z Romitten. Nieco później zespół pałacowy przeszedł na własność Monfreda Pehlke, reprezentującego organizację „Bund der Gothen”. Po dojściu w Niemczech Hitlera do władzy stowarzyszenie to zostało wyłączone a pałac został przejęty przez NSDAP. Najpierw urządzono tu ośrodek szkoleniowy dla Hitlerjugend a później, po przeniesieniu szkoły do pobliskim Kreliekjeim, w pałacu zlokalizowano dom starców (funkcjonował aż do 1945).

Plan sytuacyjny z 26 stycznia 1945 odnotowuje w Silginach 33 zabudowania, łącznie z pałacem. Do 1945, poza rolnikami, warsztaty w Silginach mieli: rymarz, piekarz, krawiec, kowal. Przy kuźni mieściła się remiza strażacka. We wsi mieścił się także sklep pasmanteryjny oraz sklep ogólny z towarami kolonialnymi, mieszczący się w zajęzdzie (gasthaus, obecnie dom p. Branickiego nr 13). W szkole nauczycielami byli: Erich Motzkus oraz pani Rappel. Budynek szkolny ze ścianami z muru pruskiego położony był wśród zieleni wysokiej. Po wkroczeniu Armii Czerwonej niektóre budynki zostały spalone (znaleziono wewnątrz portrety Hitlera). W czasie wojny w pałacu był przytułek dla psychicznie chorych. Po wkroczeniu Armii Czerwonej pacjenci zostali wymordowani, część zabudowań została spalona.

Po II wojnie światowej majątek upaństwowiono i w części rozparcelowano dla indywidualnych rolników, resztę włączono do PGR-u. W pałacu najpierw mieścił się ośrodek kolonijny dla dzieci oraz wojskowych. Działało tu kino letnie, urządzano zabawy i potańcówki. Później w pałacu urządzono mieszkania. Część wyposażenia, z boazeriami, balustradami została zniszczona lub rozszabrowana. W 1954 r. powstała Gromadzka Rada Narodowa (działała bardzo krótko), przewodniczącym prezydium Gminnej Rady Narodowej

został *Adam Czentoryski*. W 1957 r. działała tu jedna z pierwszych w powiecie kętrzyńskim szkoła przysposobienia rolniczego. W latach 60. wybudowano nową szkołę, tak zwaną tysiąclatkę.

W 1970 r. we wsi mieszkało 277 osób. W tym czasie w Silginach była szkoła podstawowa i sala kinowa na 50 miejsc (w pałacu). W 1973 r. sołectwo Silginy należało do gminy Skandawa i obejmowało pięć miejscowości (osada Dobrzykowo, wieś Garbno, wieś Silginy, osada Solkieniki, leśniczówka Zielone). W latach 70. XX w., po wybuchu butli z gazem i częściowym uszkodzeniu budynku, w dużej części pałac został opuszczony. W tym czasie przynajmniej raz zatrzymali się na dłuższy postój w pałacu Romowie. Nieremontowany i niekonserwowany budynek systematycznie niszczał. W 1993 pałac został zakupiony przez polsko-niemiecką fundację Dittchebuche e.v. z Elmshorn z zamiarem urządzenia w nim Domu Przyjaźni Polsko-Niemieckiej. Podjęto drobne prace zabezpieczające. Jednakże już w 1994 remont przerwano, a pałac niszczał dalej. Przed 2005 zawałiła się część murów i fragment dachu.

W latach 70. i 80. XX wieku funkcjonowała we wsi mleczarnia (zlewnia mleka) w nowo wybudowanym budynku. Część domów (jeden lub dwa) należały do leśnictwa. Nowo wybudowaną szkołę (tzw. tysiąclatkę) zamknięto już w latach 80. XX wieku, przeznaczając budynek na mieszkania prywatne. Niektóre budynki zostały spalone przez żołnierzy Armii Czerwonej, inne spłonęły w pożarze spowodowanym uderzeniem pioruna, niektóre nie remontowane zabudowania gospodarcze rozebrano.

Jeszcze przed II wojną światową (prawdopodobnie w XIX w.) wykonano znaczne prace melioracyjne, prostując i skracając koryto rzeki Liwny. W Silginach przekopano nowe koryto, w wyniku czego powstały dwa starorzecza, funkcjonujące jako stawy wiejskie. Melioracje odnowiono i powiększono w drugiej połowie XX, m.in. faszynując brzegi rzeki Liwny i Sołki (Zolki).

Poza murowanym mostem, w Silginach były jeszcze dwa inne, drewniane. Jeden, znajdujący się na łąkach, był systematycznie odnawiany i przetrwał. Drugi, znajdujący się bliżej pałacu koło starorzecza, został zniszczony i nigdy nie był odbudowany. Pod koniec XX w., na skutek zarastania koryta rzek, nie odnawiania i nie konserwowania urządzeń melioracyjnych oraz w wyniku osiedlenia się bobrów, duże obszary wcześniej osuszone, były zalewane w okresie wiosennym oraz zostały trwale podtopione. Koryto rzeki Liwny zarosło roślinnością szuwarową.

III. STRUKTURA PRZESTRZENNA I SPOŁECZNA MIEJSCOWOŚCI

Silginy mają zabudowę bardziej kolonijną, nie jest miejscowością o zwartej zabudowie. Domy są przeważnie jednorodzinne, znajduje się też jeden tzw „czworak”. Budynki mieszkalne i gospodarcze pochodzą z XIX i początków XX wieku. Część budynków jest rozmieszczona wzdłuż drogi powiatowej nr 1398N.

We wsi znajduje się przystanek autobusowy, nieczynny cmentarz komunalny, świetlica, zlewnia mleka, warsztat samochodowy, tartak, dwie firmy świadczące usługi leśne. Ludność w większości stanowią przesiedleńcy z dawnych kresów Rzeczypospolitej oraz ludność ukraińska, przesiedlona w ramach akcji Wisła. Jest to wieś typowo rolnicza, nigdy nie była w strukturach tzw. PGR- ów.

Przez Silginy przepływa rzeka Liwna i Zolka. Problemem jest zalewanie przez te rzeki terenów zielonych. Wieś słynie z dużej liczby gnieźdzących się bocianów i bobrów, w okresie wiosennym występują duże skupiska żurawi.

IV. INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCA ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI

1. Zasoby przyrodnicze

- Obszar Natura 2000 „Ostoja warmińska” nr PLB 280015
- Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków „Ostoja warmińska”

2. Obiekty i tereny

Wieś posiada obiekt o wartości historycznej - ruiny pałacu. Zespół pałacowy z XVIII – XIX w. : pałac i park, wpisany jest do Rejestru zabytków województwa warmińsko – mazurskiego. Ponadto, w Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Barciany figurują: zespół

dworsko – folwarczny: podwórze, stodoła, dom robotników folwarcznych oraz most nad rzeką Liwna i dom o nr 14.

W sezonie turystycznym przez wieś przejeżdża wiele niemieckich grup turystycznych. W związku z tym należałoby zadbać o wizerunek wsi.

3. Infrastruktura techniczna:

- droga powiatowa 1398N Sątoczno – Skandawa – dr. woj.,. 591 Kotki,
- drogi gminne i dojazdowe do pól i kolonii,
- komunikacja autobusowa ARRIVA,
- wodociągi obsługiwane przez ZGKiM Barciany,
- energia elektryczna dostarczana przez firmę ENERGA w Kętrzynie,
- z terenu sołectwa odpady komunalne odbierane są przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej „KOMUNALNIK” Sp. z.o.o. Kętrzyn

4. Gospodarka i rolnictwo:

- indywidualne gospodarstwa rolne,
- tartak,
- dwie firmy świadczące usługi leśne,
- warsztat samochodowy.

5. Kapitał społeczny i ludzki:

- nieformalna grupa działająca przy radzie sołectwej, a w przyszłości Koło Gospodyń Wiejskich;

a) źródła utrzymania mieszkańców:

- rolnictwo,

- działalność gospodarcza,
- praca,
- emerytury i renty.

V. ANALIZA SWOT

Mocne strony	Słabe strony
<ul style="list-style-type: none"> - walory krajobrazowe - czyste powietrze - rozwinięta sieć wodociągowa - infrastruktura techniczna (telefonia stacjonarna i komórkowa, dostęp do internetu, sieć energetyczna) - tereny do zagospodarowania - specjalizacja produkcji rolnej (mleko, zboża) - stabilność gospodarstw - silne osobowości liderów społeczności - chęć poszerzania wiedzy, dalszej edukacji - silne więzi rodzinne (duma z rodziny) - zaradność życiowa mieszkańców - gotowość do współpracy 	<ul style="list-style-type: none"> - częściowa pasywność społeczna (wynikająca z braku czasu lub podeszłego wieku) - zły stan dróg i mostu - brak kanalizacji - duże obciążenie (okresowo bardzo duże) pracą - brak instytucji, które nadają ton życiu społecznemu

<ul style="list-style-type: none"> - pracowitość i niechęć życia na koszt pomocy społecznej - współpraca z Samorządem Gminy 	
Szanse	Zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> - programy pomocowe, środki Unii Europejskiej - dostęp do edukacji - walory krajobrazowe - czyste powietrze - infrastruktura techniczna (telefonia stacjonarna i komórkowa, dostęp do internetu, sieć energetyczna) - budowanie świadomości na szczeblu lokalnym - poprawa stanu dróg - budowa kanalizacji - rozwój gospodarstw rolnych - wzrost aktywności społeczeństwa lokalnego 	<ul style="list-style-type: none"> - wzrost kosztów utrzymania - migracja młodych ludzi (wyludnienie) - niskie perspektywy na poprawę warunków życia mieszkańców wsi - starzenie się społeczeństwa - peryferyjne położenie - nieufność wobec programów partycypacyjnych - rosnąca frustracja z powodu pomijania w działaniach inwestycyjnych - zły stan dróg i mostu - brak kanalizacji

VI. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ W OKRESIE 7 LAT OD DNIA PRZYJĘCIA PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI Z PODANIEM SZACOWANYCH KOSZTÓW ICH REALIZACJI

Zapisy zawarte w Planie Odnowy Miejscowości Silginy spełniają warunki zgodności z zapisami zawartymi w dokumentach dotyczących rozwoju gminy. Cele i zadania określone w Planie Odnowy Miejscowości są wewnętrznie zgodne a ich osiągnięcie i realizacja nie powodują negatywnych skutków dla osiągnięcia i realizacji zadań strategii wyższego rzędu.

Cel główny: Poprawa jakości życia mieszkańców sołectwa Silginy, zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych oraz poprawa estetyki miejscowości w oparciu o działania społeczne wsparte środkami pomocowymi i środkami gminnymi w latach 2014 -2020

W celu stworzenia zbioru inwestycji, działań jakie należy przeprowadzić w okresie krótkoterminowym i perspektywicznym na terenie miejscowości Silginy posłużono się przede wszystkim sugestiami mieszkańców oraz wynikami analizy SWOT. Planowanymi do realizacji zadaniami w sołectwie Silginy są:

Lp.	Nazwa	Cel	Przeznaczenie	Kwota (zł)	Źródło
1.	Remont świetlicy wiejskiej w Silginach, akustyczna izolacja świetlicy oraz ogrodzenie i budowa boiska do piłki siatkowej	Poprawa jakości życia mieszkańców, zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych	Mieszkańcy sołectwa Silginy oraz goście	20.000	PROW 2014- 2020 Budżet Gminy Fundusz Sołecki
2.	Przebudowa mostu na rzece Liwna na drodze powiatowej 1398N	Poprawa jakości życia mieszkańców i innych użytkowników	Mieszkańcy sołectwa Silginy oraz goście		PROW 2014- 2020 Budżet Starostwa Powiatowego w Kętrzynie
3.	Renowacja terenu wokół Krzyża na skrzyżowaniu drogi gminnej z droga powiatową Nr 1398N	Zaspokojenie potrzeb społecznych	Mieszkańcy sołectwa Silginy i goście	2.000.00	Budżet Starostwa Powiatowego w Kętrzynie Fundusz Sołecki
4.	Instalacja i poprawa oświetlenia w sołectwie Silginy	Poprawa jakości życia mieszkańców, zwiększenie bezpieczeństwa i estetyki wsi	Mieszkańcy sołectwa Silginy i goście	30.000.00	PROW 2014- 2020
5.	Renowacja przystanku autobusowego oraz utworzenie zatoczki autobusowej	Poprawa jakości życia mieszkańców, zwiększenie estetyki	Mieszkańcy sołectwa Silginy i goście	30.000.00	Budżet Starostwa Fundusz Sołecki PROW 2014- 2020

		miejsowości			
6.	Budowa kanalizacji	Poprawa stanu środowiska oraz warunków życia mieszkańców sołectwa, ochrona przyrody	Mieszkańcy sołectwa Silginy i goście	1.000.000.00	PROW 2014- 2020, Budżet Gminy
7.	Naprawa dróg gminnych, dojazdowych do kolonii i pól	Poprawa warunków życia mieszkańców, zwiększenie bezpieczeństwa i estetyki sołectwa	Mieszkańcy Gminy Barciany, sołectwa Silginy i goście	150.000.00	Budżet Gminy
8.	Udrożnienie rowów oraz naprawa istniejących odwodnień	Poprawa warunków życia mieszkańców	Mieszkańcy sołectwa Silginy i goście	50.000.00	Zarząd Dróg Powiatowych, Mieszkańcy sołectwa
9.	Budowa chodnika wzdłuż drogi powiatowej 1398N	Poprawa jakości życia i bezpieczeństwa mieszkańców oraz poprawa jakości estetyki wsi	Mieszkańcy sołectwa Silginy i goście	50.000.00	PROW 2014- 2020 Budżet Gminy Budżet Powiatu Kętrzyńskiego Fundusz sołecki
10.	Przebudowa drogi gminnej Silginy – Krzeczewo wraz z budową mostu na rzekę Liwna	Ułatwienie dojazdu do łąk , ułatwienie wypasu bydła, istotne skrócenie drogi na pola uprawne; turyści, wędkarze itp., poprawa komunikacji z miejscowościami Modgarby, Krzeczewo	Mieszkańcy sołectwa Silginy i rolnicy z okolicznych miejscowości oraz turyści	640.000,00	PROW 2014- 2020 Budżet Gminy
11.	Oznaczenie dróg gminnych oraz kierunków do sąsiednich miejscowości	Ułatwienie komunikacji, dojazdów, poprawa jakości życia	Mieszkańcy Silgin oraz okolicznych miejscowości, goście	3.000,00	Budżet Gminy

Harmonogram realizacji zadań:

Lp.	Rodzaj zadania	2016		2017		2018		2019		2020		2021	
		I	II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II
1	Remont świetlicy wiejskiej w Silginach, akustyczna izolacja świetlicy oraz ogrodzenie i budowa boiska do piłki siatkowej			X	X	X	X						
2	Przebudowa mostu na rzece Liwna na drodze powiatowej 1398N					X	X	X	X				
3	Renowacja terenu wokół Krzyża na skrzyżowaniu drogi gminnej z droga powiatową Nr 1398N		X	X	X								
4	Instalacja i poprawa oświetlenia w sołectwie Silginy			X	X	X	X						
5	Renowacja przystanku autobusowego oraz utworzenie zatoczki autobusowej		X	X	X								
6	Budowa kanalizacji							X	X	X	X	X	X
7	Naprawa dróg gminnych, dojazdowych do kolonii i pól		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
8	Udrożnienie rowów oraz naprawa istniejących odwodnień		X	X	X								
9	Budowa chodnika wzdłuż drogi powiatowej 1398N					X	X	X	X				
10	Przebudowa drogi gminnej Silginy – Krzczewo wraz z budową mostu na rzekę Liwna		X	X	X								
11	Oznaczenie dróg gminnych oraz kierunków do sąsiednich miejscowości			X	X	X							

VII. WDROŻENIE I MONITOROWANIE PLANU

Plan Odnowy Miejscowości jest zgodny z zapisami w dokumentach dotyczących rozwoju gminy oraz strategii rozwiązywania problemów społecznych. Zakładane w Planie cele przewidują poprawę infrastruktury wsi, wzrost poziomu świadomości społecznej i kulturalnej mieszkańców, integrację tej społeczności, większe zaangażowanie w sprawy wsi, zagospodarowanie wolnego czasu dzieci i młodzieży oraz tworzenie możliwości dla rozwoju organizacji społecznych.

Wdrożenie Planu Odnowy Miejscowości rozpocznie się poprzez wprowadzenie go w życie uchwałą Rady Gminy w Barcianach. Zadanie to powierza się Wójtowi Gminy Barciany. Pierwotną wersję planu sporządził Piotr Drozd w 2016 roku.

Załącznik do Planu Odnowy Miejscowości Silginy

Obiekty i tereny wymagające inwestycji:

Teren wokół krzyża (skrzyżowanie dróg)

Przystanek autobusowy

Miejsce na nowy most

Przebudowa mostu na drodze Nr 1398N

